UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 176. Quid addendum sit circa obligationem pœnitentis in implenda pœnitentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Visual Library

ſuâmet confeſſione. Impoſita igitur à Confeſſario, ſi à poenitente excipiatur patienter, habet rationem ſatisfactionis maximè efficacis ad abſtergendum reatum poenæ etiam ex opere operato, ſecundùm dicta n. 1236. Et videndum, ut increpatio ſit juſta, quando nempe cadit in gravia delicta : imò etiam cum gravibus peccatoribus increpatio debet eſſe prudens & abſque convitio.

1272 §. 6. Notat *Rayn.* à n. 30. inutilem ac imprudentem fore poenitentiam, ſi Confeſſarius conſuetudinario imponat non ampliùs relabi in peccatum conſuetudinis, hoc enim eſt illum de ſe nimis fragilem exponere periculis novæ mortalis malitiæ; & deberet ipſi imponi medicina pro emendando peccato, non ipſa peccati omiſſio, ad quam aliunde tenetur. Fatendum tamen eſt, poſſe, ſed rarò, quaſi in poenam admitti votum poenitentis de non relabendo, ſi ſpes ſit ex occaſione voti efficaciorem cautelam eſſe adhibendam, ſed expedit non permittere votum niſi ad tempus, ut exploretur, an proſit nec ne.

1273 *Q. 176. Quid addendum circa obligationem pœnitentis in implenda pœnitentia.* R. ſeqq. § 1. Quamvis *S. Th.* in 4. Diſt. 20. q. 1. a. 3. quæſtiu. 1. tantùm dicat eſſe *conſulendum eis, qui indulgentiam conſequuntur, ne propter hoc ab operibus pœnitentiæ injunctis abſtineant*, ideoque *Mendo*, *Beja*, *Lugo* d. 27. ſ. 2. aliique multi apud *Averſ.* q. 13. ſ. 9. & cum *Vindice Gob.* ad prop. 26. n. 20. dicant lucrantem pro ſe Indulgentias liberari à poenitentia per Confeſſarium injuncta. Oppoſitum tamen in praxi eſt tenendum, tum quia poenitentia pertinet ad integritatem Sacramenti, tum quia

quia nimis incertum est, an quis plenè lucretur Indulgentias, & quamvis certò lucraretur, tamen hoc non impedit, quò minùs teneatur ad poenitentiam, in quantùm ordinariè semper est simul medicinalis seu præservativa à relapsu, Confessarius enim obligare potest non tantùm ùt Judex ad vindictam peccati, sed etiam ùt Medicus ad emendationem, uti rectè *Rodriq. Fill. Dicast.* d.14. n.149. *Viva* De Jubil. q.5. a.2. contra *Vasq. Con. Lugo, Vindicem Gob.* ad prop. 27. & alios.

Objicies. Bonifacius VIII. dicitur in Extrav. *Antiquorum* De pœn. & remiss. noluisse per Confessarios in Jubilæo imponi pœnitentias vindicativas, ac insuper declarâsse pœnitentes faciendo opera injuncta pro Jubilæo, liberari omnibus antecedentibus pœnitentiis &c. De his nihil habet dicta Extravagans, sed Glossator in illam dicit *Bonifacium* postea interrogatum ita respondisse, quod tantùm addit authoritatem privati Doctoris: imò ex verbis ipsiusmet glossatoris intelligitur, imprimis quòd *Bonifacius* voluerit pro pœnitentia vindicativa injungi opera à se præscripta, nempe visitationes Ecclesiarum per 30. vel 15. dies continuos &c. nam dicit ex mente *Bonifacii, nihil debent injungere ultra injunctionem hìc positam.* Item *Papa declaravit consistorialiter, quòd poenitentiæ injunctæ etiam tolluntur per commutationem operis satisfactorii hìc positi*, ergo ex mente *Bonifacii* hæ visitationes debebant injungi pro pœnitentia, & in eas fieri per hunc Confessarium commutatio prioris pœnitentiæ. Deinde ex ejusdem Glossatoris verbis constat contra *Lugo* & alios, saltem ex mente *Bonifacii* nihil debere remitti de pœnitentia medi-

medicinali, nam expressè dicit, *Pœnitentia nedum est & ad remissionem pœnarum pro commissis & omissis debitarum, sed etiam ad cautelam futurorum, & quoad istud forsan potest pœnitentia injungi.* Denique quidquid sit de *Bonifacio*, reliqui Pontifices nunc in Bullis Jubilæi addunt communiter, ut pœnitentia salutaris injungatur, ergo explenda est à pœnitente.

1274 §. 2. Quando Confessio fuit invalida, non est opus persolvere pœnitentiam, cùm nullum sit Sacramentum, quod compleri possit, & aliàs teneretur pœnitens persolvere duas pro eisdem peccatis, *Escob. Fagund. Bosco* d. 7. s. 13. n. 367.

1275 §. 3. Si pœnitentia injuncta fiat impossibilis, non obligat: nec opus est aliud subrogare, quia id non potest propriâ authoritate, nec teneris eadem peccata de novo confiteri, *Avers.* s. 6. §. *Quartò.* Et idem est, si oblitus sis, uti præter citatos à *Busenb.* docent *Sot. Nav. Amic.* d. 16. n. 96. *Avers.* §. *Quintò. Arr.* d. 48. n. 33. *Sporer* n. 552. contra multos antiquos, qui volunt, si per culpam sit oblitus, debere Confessionem repeti. *Nec obstat*, quòd priùs Sacramentum non integrè compleatur, *nam* sufficiens excusatio est, ne bis cogaris confiteri eadem peccata, à quibus directè absolutus es. In utroque tamen casu, si conveniri posset idem Confessarius, qui esset saltem confusè memor statûs pœnitentis, petenda esset ab eo commutatio, ut sic integraretur Sacramentum: imò etiam expedit apud alium Confessarium se accusare postea de omnibus peccatis in genere, & petere tantò majorem pœnitentiam, ut quantùm fieri potest, hæc pœnitentia extendatur etiam ad peccata prioris Confessionis, pro quibus imposita erat

erat pœnitentia, quæ nunc è memoria excidit.

§. 4. Si quis eadem peccata bis confiteatur, 1276
multi dicunt satisfacere, si persolvat alterutram pœnitentiam: *Bosco* n. 362. putat ex vi secundæ liberari à prima; & num. 357. probabiliter dixerat secundam esse complementum utriusque Sacramenti: Hinc etiam si quis sine sufficiente causa eadem peccata confiteretur secundo Confessario, ut ita se liberaret à pœnitentia injuncta à primo, *Suar. Côn. Lug. Avers.* s. 5. dicunt non peccaturum nisi venialiter, si autem justam causam habeat, nullo modo peccat.

§. 5. Omittere materiam gravem injunctam 1277
pro mortali primâ vice confesso, est mortale: materia autem gravis est una confessio vel Communio, quia utraque sub mortali præcipitur semel in anno vel in Paschate. Et idem videtur esse, si quis omittat Rosarium. Si tamen aliquis unam ex decem v. g. Communionibus sibi injunctis omitteret, probabile est peccaturum tantùm venialiter, quia una respectu 10. videtur quid leve, maximè cùm per reliquas novem possit obtineri propè idem finis. Ita *Gob.* & *Stephan.* d. 5. t. 5. n. 176.

§. 6. Omittere materiam levem injunctam 1278
pro mortalibus est veniale tantùm, utì cum communi *Aversa* s. 6. §. *Tertiò*. contra *J. Sanch.* d. 15. n. 17., quia secundùm dicta l. 1. n. 667. materia levis non est capax obligationis gravis. *Nec obstat*, quòd Sacramentum maneat incompletum, *nam* est completum essentialiter, completio autem integralis per materiam levem non obligat nisi leviter secundùm materiam

§ 7. Si quis omittat pœnitentiam gravem 1279
injunctam pro venialibus vel pro mortalibus

antehac confessis, docent *Nugn. Côn. Fagund. Lugo* & alii esse mortale, quia pœnitentia est de se gravis, & Confessarius potest illam injungere; ergo sicuti mortaliter peccat, qui materiam gravem voti non implet, quamvis voverit ex causa, item qui violat jejunium à Superiore præceptum ex fine de se non magno, ita & hic. E contrà *Navar. Sot. Palud. Ledesm. Suar. Laym. Fill.* aliique, quos citant & sequuntur *Avers.* q. 13. s. 6. §. *Secundò. Dian.* p. 3. t. 4. R. 102. & 136. dicunt esse veniale tantùm, quia hæc materia, in quantùm est gravis, non est necessaria; cùm Confessarius neque sub gravi peccato neque materiam gravem teneatur pro talibus peccatis imponere, ergo materia, quæ necessaria est respectu peccatorum pœnitentis, est tantùm levis, ergo hanc omittere erit tantùm veniale. Ad exempla opposita de voto & præcepto, dant disparitatem, quòd vovens sine ulla causa possit sibi imponere obligationem gravem, uti & Superior subdito, non habitâ occasione ullius culpæ: E contrà Confessarius non possit imponere obligationem pœnitenti, nisi adsit culpa, nec imponere possit obligationem gravem, nisi materia necessaria hujus absolutionis sit gravis, cùm debeat obligare ùt Judex proportionatè ad materiam necessariam gravem vel levem. Utraque sententia est probabilis.

1280 §. 8. Cui injunctum est, ut oret v. g. septem psalmos pœnitentiales, potest orare stando vel ambulando. Si injunctum sit, ut oret flexis genibus, *Diana* R. 55. *Dicast.* d. 14. n. 81. *Avers.* s. 3. §. *Septimò. Tamb.* De conf. l. 4, c. 2. n. 14. putant fore mortale omittere genuflexionem, quia hæc videtur esse res gravis spectans ad substan-

tiam

tiam molestiæ: Sed de hoc vehementer dubito, nam flectere ad tempus, quo recitantur illi psalmi, non videtur esse molestia tanta, ut si quis negligat, peccet mortaliter. E contrà tamen putarem esse molestiam gravem, si deberet orare expansis brachiis. Similiter si injungeretur alicui jejunium in pane & aqua, videtur peccaturus mortaliter, si jejunaret tantùm more Ecclesiastico, quia illa circumstantia addit notabilem difficultatem.

§. 9. Si Confessarius injunxerit pœnitenti, 1281
ut per 15. dies quotidie duas Missas audiat, non ideo tenetur die festivo tres audire. Si injunxerit omni die per mensem Missam, satisfacit die festivo audiendo unicam, *Dian. Avers.* §. *Unde. Amic.* d. 16. n. 90. Si injunxerit eodem die duas Missas, quamvis *Maj. Ledes. Sanch.* putent eum satisfacere, si audiat duas simul, quod *Amicus* n. 112. vocat probabile, tamen ordinariè præsumi debet voluisse eas audiri successivè. Si injunxerit eleëmosynam, satisfacit, si det extremè indigenti, *Laym. Lugo, Gob. Spor.* n. 544. Non tamen si det parenti vel alteri propinquo, cui tenetur ex justitia succurrere, quia tum non censetur eleëmosyna, *Lug. Amic.* n. 90.

§. 10. Si materia pœnitentiæ injunctæ sit di- 1282
visibilis, quamvis pars ejus major adimpleri non possit, debet adimpleri pars licèt minor, uti colligitur ex paritate de Horis Canonicis, nam *Inn. XI.* damnavit hanc 54. prop. *Qui non potest recitare Matutinum & Laudes, potest autem reliquas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad se minorem.* Ratio generalis est, quia licèt quis non possit solvere totum, tamen tenetur ad partem, quam solvere potest. Et ratio à

priori est, quia quando materia est divisibilis, mens præcipientis tendit divisibiliter, secundùm naturam materiæ, cujus singulæ partes faciunt ad finem intentum. Hinc videtur probabilius contra *Dian.* p. 9. t. 9. R. 54. *J. Sanch.* d. 15. n. 3. si alicui sit injunctum, ut jejunet in pane & aqua, si sic non possit, teneri more Ecclesiastico, quia manet substantia jejunii, separabilis ab illa circumstantia.

1283 §. 11. Pœnitentia, per se loquendo, debet persolvi per ipsum pœnitentem, nam *Alex.* VII. damnavit hanc 15. prop. *Pœnitens propriâ authoritate substituere alium sibi potest, qui loco illius pœnitentiam adimpleat.* Unde audiri jam non debent *Palud.* & alii apud *Lugo* d. 25. n. 79. qui putârunt posse tum saltem persolvi per alium, si pœnitens tempore illo velit occupari in actione Deo magis grata, aut si mandet fieri per alium sanctiorem, cujus opus erit magis satisfactorium, nam rectè contradicunt *Mendo* d. 10. nu. 105. *Viva* ad prop. istam damnatam, quia obligatio adimplendi pœnitentiam, utì & audiendi Missam ac legendi Horas, est personalis: & ideo etiam *Florent.* & *Trid.* dixerunt actus pœnitentis esse materiam hujus Sacramenti.

1284 §. 12. Confessarius potest concedere, ut pœnitentia per alium persolvatur, *S. Th. S. Bonav. Sot. Silv. Ang. Suar. Tann. Aver.* s. 4. §. *Denique.* In quo casu *Suar. Fagund. Præp. Fill.* & alii cum *Arr.* d. 48. n. 12. putant actionem alterius persolventis posse dici satisfactionem & prodesse pœnitenti ex opere operato, licèt fieret in peccato mortali, sicuti Missa ex opere operato prodest procuranti illam, licèt celebretur ab impio Sacerdote: Sed contradicunt *Vasq. Côn. Laym.*

Bonac.

Bonac. *Amic. Lug. Dicast. Aversa.* dicentes nos aliunde scire, quòd Missa pro alio oblata habeat hunc effectum, quale fundamentum non est dicendi, quòd actio aliena tanquam pars Sacramenti Pœnitentiæ, quod suscipio, possit mihi applicari ad effectum ex opere operato. Et ideo videtur probabiliùs dici, quòd pars materialis integrans Sacramentum sit ipsa procuratio, quâ pœnitens facit, ut alter secundùm voluntatem Confessarii peragat illud opus pro ipso, hoc autem alterius opus non sit pars Sacramenti, nec aliquid causet ex opere operato.

§. 13. Multò magis potest pœnitentia per- 1285.
solvi per alium, si opus ab alio factum censeatur fieri ab ipso pœnitente, uti eleëmolyna, perinde enim est, sive det suâ sive alienâ manu, cùm præcipuè intendatur, ut privet se re suâ ad sublevationem pauperis. Et idem est, si ipsi imposita sit restitutio, potest enim æquè per alium fieri.

§. 14. Probabilius est, quòd pœnitentia sa- 1286.
cramentalis persolvi debeat ex aliqua intentione satisfaciendi pro illa, quia ut ex opere operato aliquid efficiat, debet esse aliquid pertinens ad Sacramentum, & ratione illius suscepti causare suum effectum, non videtur autem esse aliquid pertinens ad Sacramentum, nisi expleatur cùm aliqua intentione saltem virtuali reflectente ad Sacramentum vel ad impositionem Confessarii, *Vasq. Dicast.* n. 189. *Palav.* à n. 280. *Mendo* q. 4 *Aversa* q. 3. s. 6. §. *Nonò.* contra *Sanch. Lugo* à n. 37. *Bosco* d. 7. s. 13. à nu. 237. & alios. *Nec obstat*, quòd aliis præceptis satisfiat, v. g. die festivo, si Missam audias, licèt ignarus aut immemor festi, *nam* ejusmodi præcepta tantùm

tùm postulant poni opus ex quacunque intentione : imò licèt adesset intentio per talem actionem non satisfaciendi, adhuc satisfaceres, uti dictum est l. 1. num. 693. Oppositum est in actionibus sacramentalibus, nam si antehac voveras semel audire Missam , & etiam antehac pro pœnitentiâ unam Missam tibi injunxerat Confessarius, si hoc die festo audias Missam immemor voti, pœnitentiæ & festi, omnes dicent te satisfeciisse præcepto de Missa die festo audienda, non item pro obligatione voti vel pœnitentiæ sacramentalis, nam non poteras per unicam Missam satisfacere utrique huic obligationi, uti suppono ex declarata tibi voluntate Confessarii, nec ratio est dicendi, quòd pro hac obligatione potiùs satisfeceris quàm pro illa, nisi adfuerit intentio determinans ad hunc vel illum finem, ergo. Hinc videtur dicendum esse contra *Suar.* & *Mendo* nequidem sufficere, si postea intra tempus, quo tale opus fieri debebat, velis per illud satisfeciisse pro pœnitentia, nam hæc voluntas sequens habet se per accidens, nec potest facere, ut opus præteritum fuerit aut nunc fiat aliquid pertinens ad Sacramentum.

1287 §. 15. Si Confessarius non determinaret tempus, quo persolvi deberet pœnitentia, mens ejus præsumitur esse, ut persolvatur primo tempore, quo commodè fieri poterit, quia secundùm dicta l. 1. n. 587 *in omnibus obligationibus, in quibus dies non ponitur, præsenti die debetur*, Reg. 14. ff. De Regulis juris: ubi per Tò *præsenti die* intelligitur primo quoque tempore.

1288 §. 16. Diu differre pœnitentiam sine causa, v. g. ad medium annum, communiter censetur

mor-

mortale, maximè si pœnitentia fuerit medicinalis, quia cùm Confessarius præceperit ad præservationem à relapsu, voluit nunc adhiberi, quando erat periculum. E contrà si fuerit pœnitentia vindicativa tantùm, non videtur esse mortale ad mensem differre.

§. 17. Cui injunctum est, ut per annum omni mense confiteatur, putat *Lugo* d. 25. n. 97. peccare mortaliter, si vel per diem differat ultra talem mensem; sed rectè contradicit *Aversa* q. 13. s. 6. præsumitur enim mens Confessarii esse, ut tum sequente mense bis confiteatur. Unde si occasione festi, Indulgentiæ vel Jubilæi differret ad octo dies in alterum mensem, docent *Dian. Castrop. J. Sanch.* d. 13. n. 9. nullo modo peccaturum; quod magis valet, si anticipet, uti notat *Aversa.* 1289.

§. 18. Qui jussus est jejunare pro pœnitentia hac die Veneris, & jejunat priùs sequente; aut communicare proximâ Dominica, & differt ad octiduum, ordinariè peccat tantùm venialiter, quia plerumque præceptum Confessarii cadit magis in rem ipsam præstandam quàm in tempus præfixum, *Dian.* p. 9. t. 7. R. 57. *Sporer* n. 577. Ideoque rectè notant Authores cum *Aversa* suprà & *Mendo* d. 10. n. 97. non cessare obligationem jejunandi, quamvis transierit illa dies Veneris, quæ statuta erat, non ad terminandam sed urgendam obligationem. Si tamen alicui injunctum sit, ut jejunet omni die Sabbathi in honorem B. Virginis, aut ut communicet omni festo B. Virginis, putant *Cón. Gob. Sporer* suprà, si talem diem negligat, non teneri aliâ die, quia mens Confessarii videtur fuisse, alligare opus tali diei: Sed rectè notat 1290.

Mendo, si Confessarius unicum tale opus pro una vice injunxerit, non esse præsumendum, quòd voluerit alligare dici, nisi substituerit aliud opus exequendum in casu, quo alterum tempore præfixo non fieret, quia præsumi non debet, quòd Confessarius voluerit Sacramentum manere incompletum, quod fieret, si tum desineret obligatio ad omnem pœnitentiam; hinc debebit aliâ die explere. Et in plerisque horum consentiunt etiam *Lugo* & *Dicast.* d. 14. à num. 55.

1291 §. 19. Potest satisfieri pœnitentiæ eodem tempore, quo satisfit alteri præcepto vel obligationi, dummodo unum opus non excludat aut impediat alterum, sic qui pro pœnitentia tenetur orare Rosarium, satisfacit orando sub Missa, ad quam tenetur die festo, vel ex voto, quia oratio Rosarii non tollit sed maximè convenit attentioni ad Missam.

1292 *Q. 177. Quid addendum sit circa commutationem pœnitentiarum in Confessione injunctarum.* R. seqq. §. 1. Pœnitens non potest suâ authoritate pœnitentiam permutare in aliquid melius, uti habent Auctores cum *Busenb.* suprà, & idem docent *Aversa* q. 13. s. 8. *Arr.* d. 48. s. 5. *Amic.* d. 16. n. 54. *Tamb.* De conf. l. 4. c. 3 §. 1 n. 15. *Gorm.* p. 2. n. 339 *Dicast.* tamen d. 14. n. 134. non audet oppositam sententiam appellare parum probabilem: sed rationes nostræ videntur claræ, 1. Quia reus non potest ferre circa se sententiam, nec mutare pœnam sibi à Judice injunctam, uti nec subditus opus sibi injunctum à Superiore, alioquin posset quis similiter loco Missæ audiendæ velle communicare, loco jejunii velle confiteri &c. 2. Id, in quod commu-

tabit,